

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5035/2560

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสมุทรปราการ โจทก์ นาย ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, ป.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตร., ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยขับรถจักรยานยนต์ของกลางในขณะเมาสุรา และขับรถด้วยความเร็วสูงปาดหน้ารถคันอื่นไปมาบนถนนสาธารณะในลักษณะเปลี่ยนช่องทางเพื่อหลบหนีการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นดังกล่าวถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรง รถจักรยานยนต์ของกลางที่จำเลยใช้ขับในขณะเมาสุราและขับโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่น จึงเป็นทรัพย์ที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง อันพึงรับตาม ป.อ. มาตรา 33 (1) การที่จำเลยขับรถในขณะเมาสุราและขับรถด้วยความเร็วสูงเปลี่ยนช่องทางไปมาโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ขณะที่จำเลยยังคงมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด 131 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ แสดงว่าจำเลยกระทำผิดทั้งสองฐานในขณะเดียวกันและต่อเนื่องกัน โดยจำเลยมีเจตนาเดียวคือขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษจำเลยในความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ซึ่งศาลล่างทั้งสองพิพากษาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน และลงโทษจำเลยทุกกรรมเป็นกระหนาบความผิดมานั้น เป็นการมิชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้อุทธรณ์และฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2) (8), 160 วรรคสาม, 160 ตรี วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 39 (3), 46, 91 วรรคยนต์ของกลาง (ที่ถูก รถจักรยานยนต์ของกลาง) และสั่งให้จำเลยทำทัณฑ์บน โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกิน 50,000 บาท โดยให้มีประกัน จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2) (8), 160 วรรคสาม, 160 ตรี วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนาบความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานขับรถในขณะเมาสุรา จำคุก 2 เดือน และปรับ 6,000 บาท ฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่น ปรับ 8,000 บาท รวมจำคุก 2 เดือน และปรับ 14,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานขับรถในขณะเมาสุรา คงจำคุก 1 เดือน และปรับ 3,000 บาท ฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่น คงปรับ 4,000 บาท รวมจำคุก 1 เดือน และปรับ 7,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ตามพฤติการณ์ยังไม่มี เหตุสมควรให้รับรถจักรยานยนต์ของกลาง ค่าขอส่วนนี้จึงให้ยก แต่ให้จำเลยทำทัณฑ์บนมีกำหนด 1 ปี โดยกำหนดจำนวนเงิน 10,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ โดยอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค 1 ซึ่งอัยการสูงสุดได้มอบหมาย รับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณา แก่เป็นว่า ให้พักใช้ใบอนุญาตขับซึ่งรถจักรยานยนต์ของจำเลยมีกำหนด 6 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ไข เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์เพียงประการเดียวว่า มีเหตุสมควรรับ รถจักรยานยนต์ของกลางตามคำขอของโจทก์หรือไม่ เห็นว่า จำเลยขับรถจักรยานยนต์ของกลางใน ขณะเมาสุรา และขับรถด้วยความเร็วสูงขาดหนักรถคันอื่นไปมาบนถนนสาธารณะในลักษณะ เปลี่ยนช่องทางเพื่อหลบหนีการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจ อันเป็นการขับรถโดยไม่คำนึงถึง ความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่นที่สัญจรไปมา นับเป็นการกระทำความผิดที่อาจอาจ ไม่ เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย และอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนที่ร่วมใช้เส้นทางสัญจรไปมา แม้ข้อเท็จจริงตามฟ้องจะไม่ปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้ใดก็ตาม แต่พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นดังกล่าวถือเป็น เรื่องที่ร้ายแรง รถจักรยานยนต์ของกลางที่จำเลยใช้ขับในขณะที่เมาสุราและขับโดยไม่คำนึงถึง ความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่น จึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิด โดยตรง อันเป็นทรัพย์สินที่สมควรรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) ที่ศาลล่างทั้งสองใช้ดุลพินิจไม่รับรถจักรยานยนต์ของกลางนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง การที่จำเลยกระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราและฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่นนั้น ได้ความตามคำฟ้องว่า ในขณะจำเลยขับรถโดยไม่คำนึงถึง ความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น จำเลยยังคงมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของจำเลย 131 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ แสดงว่าจำเลยกระทำความผิดทั้งสองฐานในขณะเดียวกันและต่อเนื่องกัน โดย จำเลยมีเจตนาเดียวคือขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ต้องลงโทษจำเลยใน ความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรีวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ที่ศาลล่าง ทั้งสองพิพากษาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันและลงโทษจำเลยทุก กรรมเป็นกระหนງความผิดมานั้น เป็นการมิชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ ความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้อุทธรณ์และฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไข เสียให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิจารณาแก่เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานขับรถในขณะเมาสุรา ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรีวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 เดือน และปรับ 6,000 บาท เมื่อลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน และปรับ 3,000 บาท โทษจำคุกให้รอการ ลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 รับรถจักรยานยนต์ของกลาง นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

ทวิ ประจวบลาภ · ชาติชาย กริชชาญชัย · พิสุทธิ ศรีขจร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5035/2560>